

LUDMILA NORAJROVNA BUDAGOVOVÁ (3. září 1932 – 3. února 2022)

Minulý týden nás dostihla další smutná zpráva. V nedožitých 90 letech zemřela 3. února Ludmila Budagovová, naše kolegyně z Ústavu slavistiky Ruské akademie věd s vzácnou schopností představovat ve své vlasti i méně známé tváře české literatury 19. a 20. století, a zároveň se objevně a v širších nadnárodních a intermediálních souvislostech zabývat její specificitou.

Ludmila Budagovová se specializovala na dějiny české literatury 1. poloviny 20. století. Zabývala se dílem J. S. Machara, Otokara Březiny, Karla Hlaváčka, Fráni Šrámka, Jiřího Wolkra, Viléma Závady, Vladimíra Holana, Jaroslava Seiferta, Jana Zahradníčka a Františka Hrubína, recepcí české literatury v Rusku. Přeložila kromě jiného Máchův deník z roku 1835.

Vedle rozsáhlé badatelské, redaktorské a pedagogické činnosti intenzivně usilovala o dialog svého pracoviště s českými protějšky, pravidelně se účastnila festivalu českého jazyka, řeči a literatury ve Šrámkově Sobotce (její populární přednášky odtud vyšly knižně: O literatuře a kultuře, Sobotka 2012) a dalších aktivit.

Za svou práci byla mimo jiné v roce 2012 oceněna čestnou oborovou medailí Josefa Dobrovského a čestnou medailí „De scientia et humanitate optime meritis“.

Na snímčích z roku 2012 předává Ludmile Budagovové medaili Josefa Dobrovského tehdejší předseda Akademie věd ČR Jiří Drahoš.

